

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6067/07
13.12.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Зоје Поповић и Наде Кљајевић, чланова већа, са саветником суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, за понављање поступка окончаног пресудом Врховног суда Србије У. бр. 2256/02 од 26.3.2003. године, у предмету пореза на пренос апсолутних права, у нејавној седници већа одржаној дана 13.12.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Врховног суда Србије У. бр. 2256/02 од 26.3.2003. године (чије се понављање овом тужбом тражи), одбијена је тужба тужиоца поднета против тужене Републичке управе јавних прихода Републике Србије, ради поништаја решења Организационе јединице - Центар Нови Сад, бр. 413-229/2002 од 29.4.2002. године, а којим је одбијена, као неоснована, његова жалба изјављена против решења Републичке управе јавних прихода - Одељења за утврђивање и наплату јавних прихода Нови Сад, бр. 413-4/20252701 од 11.4.2002. године, којим је Грбић Александри из Новог Сада, као продавцу, утврђен пореза на пренос апсолутних права на пореску основицу од 2.600.000,00 динара, по стопи од 5% у износу од 130.000,00 динара, а по основу уговора о продаји.

Тужилац поднетом тужбом указује да је нова чињеница од значаја за решење ове управне ствари, став Врховног суда Србије изражен у пресуди У. 933/02 у којој се продужење рока од 20 дана изричито везује за дан доставе уговора о преносу апсолутних права, а не дан поднете пореске пријаве. Предложио је да суд тужбу уважи и дозволи понављање поступка и стави ван снаге пресуду Врховног суда Србије У. бр. 2256/02 од 26.3.2003. године, тако што ће уважити тужбени захтев и поништити решење туженог органа и предмет вратити на поновни поступак и одлучивање.

Решавајући о поднетој тужби на основу члана 53. Закона о управним споровима, Врховни суд Србије је нашао да исту треба одбацити.

Одредбом члана 51. став 1. тачком 1. Закона о управним споровима, прописано је да ће се поступак окончан пресудом или решењем поновити на захтев странке ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнесени или употребљени у ранијем судском поступку.

Код цитиране одредбе наведеног закона, а како тужилац уз тужбу није приложио ниједан доказ који представља нову чињеницу као разлог за понављање поступка, то није учинио бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка окончаног пресудом овог суда У. бр. 2256/02 од 26.3.2003. године.

Цењени су и наводи тужбе да је пресуда овог суда У. бр. 933/02 нова чињеница, па је суд нашао да је исти неоснован. Ово с тога, што судска пресуда, по ставу овог суда, не представља нову чињеницу која може бити разлог за понављање поступка јер се чињенице према одредби члана 149. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01) утврђују доказима, при чему се као доказ могу употреби сва средства подесна за утврђивање стања ствари и која одговарају поједином случају, као што: исправе, искази сведока, изјаве странка, налази и мишљења вештака, увиђај.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), решио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 13.12.2007. године, У. 6067/07

Записничар, Председник већа - судија

Горан Јосифов, с.р. мр Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК